

DECIZIA NR. DGc_7691____/26.11_2014
privind soluționarea contestației formulate de
d-I X

înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași,
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui
sub nr. din 14.01.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, prin adresa nr.din 20.01.2014, înregistrată la instituția noastră sub nr. din 14.01.2014, cu privire la contestația formulată de **d-I X**, domiciliat în orașul str. nr., bl. 31, sc. C, et. 1, ap. 35, jud. Vaslui, cod numeric personal

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- D lei - contribuția de asigurări sociale de sănătate;
- E lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției sociale de sănătate.

De asemenea, pentru perioada 01.01.2013 – 30.09.2013, contestă suma de F lei reprezentând diferența de venit net.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspekția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 29.11.2013 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspekție fiscală nr. din 29.11.2013, emise în baza Raportului de inspekție fiscală nr. din 29.11.2013, de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui - Inspekția Fiscală.

Contestația este semnată de **d-I X**, în calitate de administrator al **ÎNTRINDERII INDIVIDUALE (Î.I) X**, și poartă amprenta ștampilei întreprinderii individuale, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actele administrative fiscale contestate au fost comunicate contestatorului în data de **16.12.2013**, prin remitere sub semnătura de primire,

potrivit adresei nr. anexată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de **14.01.2014**, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. din data de 20.01.2014 cu propuneri de soluționare a contestației formulate de **d-I X**, semnat de conducătorul organelor de inspecție fiscală emitente ale actelor administrative fiscale atacate, prin care se propune respingerea contestației, ca neîntemeiată și totodată se precizează că s-a formulat Plângerea penală nr. din 06.01.2014, în urma controlului, existând suspiciuni de evaziune fiscală.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X, prin contestația înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.din data de 14.01.2014, precizează că formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.din 29.11.2013 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 29.11.2013, în susținere motivând următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr.din 29.11.2013 și Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.din 29.11.2013, s-a stabilit sume de plată în valoare totală de A lei.

1. Referitor la Raportul de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013.

- La Cap. I. Date despre inspecția fiscală, alin. 4, pag. 1 din raport, referitor la începerea inspecției fiscale, petentul menționează faptul că data începerii inspecției fiscale a fost 09.09.2013, așa cum a fost consemnată în Avizul de inspecție fiscală nr. din 21.08.2013, dată la care s-a pus la dispoziția inspectorilor fiscali documentele solicitate, și nu data înregistrată în Registrul unic de control, respectiv 28.10.2013.

- Tot la același capitol din raport, la pag. 3 și pag. 6, s-a menționat greșit numărul Decontului de TVA „FVSHUSA 270 – 2013 din 24.01.2013” din RIF nr. din 08.08.2008, corect fiind nr. din 25.07.2007 din RIF nr. din 08.08.2008.

- La Cap. III. Constatări privind obligațiile fiscale (altele decât impozitul pe venit), pag. 4, organele de inspecție fiscală constată, în urma verificării perioadei 01.01.2008 – 30.09.2013, că valoarea cheltuielilor, „înregistrate pe baza documentelor justificative (cheltuieli cu chiria pentru spațiu, cheltuieli cu energia electrică, apă, canal, convorbiri telefonice, materiale de construcții pentru amenajarea spațiului, etc.)” sunt foarte mari, și ca urmare „au tras concluzia că de fapt, agentul economic nu a înregistrat toate

veniturile realizate în perioada verificată”, fără a stabili concret înscrisurile pe baza cărora au stabilit veniturile considerate a nu fi înregistrate în evidența contabilă, subliniind totodată că la pag. 3, se face precizarea că „înregistrările în evidența contabilă au fost efectuate pe bază de documente justificative, în ordine cronologică”, că „agentul economic a respectat prevederile legale în ceea ce privește organizarea și conducerea evidenței contabile”.

Referitor la Nota de fundamentare a selectării celei mai adecvate metode de stabilire prin estimare a bazei de impozitare nr.18.11.2013, **d-I X** precizează că organele de inspecție fiscală nu au respectat art. 1, art. 3 și art. 4 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere și menționează că documentele și informațiile relevante identificate pentru aplicarea metodei de estimare a bazei de impunere nu i s-au prezentat documente sau informații de la terțe persoane în legătură cu activitatea contribuabilului, ca urmare, nu există alte motive pentru care, Nota de fundamentare a selectării celei mai adecvate metode de stabilire prin estimare a bazei de impozitare nr. 3158/18.11.2013, este nefondată.

2. Referitor la constatările privind impozitul pe venit.

D-I X, motivează faptul că echipa de inspecție fiscală a tras concluzia în mod greșit și fără a motiva cu înscrisuri concrete, că agentul economic nu a înregistrat toate veniturile realizate în perioada verificată.

Pentru perioada 01.01.2008 – 30.09.2013, contesta diferența de venit net în sumă totală de lei, pentru anul 2008 - lei, pentru anul 2009 + lei, pentru anul 2010 + 30.023 lei, pentru anul 2011 + lei, pentru anul 2012 + lei pentru perioada 01.01.2013 – 30.09.2013), motivând în susținere că organele de inspecție fiscală au procedat în mod greșit la estimarea veniturilor în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și prevederile Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, diferența de venit net fiind calculată aleatoriu, fără temei legal și solicită anularea „Deciziilor rectificative privind impozitul pe venit”, pentru impozitul pe venit în sumă de lei, majorările de întârziere în sumă de 968 lei și penalitățile în sumă de lei.

3. Referitor la constatările privind contribuția de asigurări sociale de sănătate, **d-I X** contestă „Deciziile de impunere anuale rectificative privind CASS”, pentru suma de lei, respectiv majorările de întârziere în sumă de lei și penalitățile în sumă de lei.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui – Inspecția Fiscală, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. din 21.08.2013, au efectuat inspecția fiscală la **Î.I. X** pentru perioada 01.01.2008 – 31.12.2012, referitor la impozitul pe venit și contribuția de asigurări sociale de sănătate, iar în urma inspecției, au emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod

individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, în care, la Cap. IV – Constatări privind impozitul pe venit și Cap. V – Constatări privind contribuția de asigurări sociale de sănătate (5,5%), au consemnat următoarele:

Obiectul principal de activitate "Instructor culturism", cod CAEN 9262, iar ca obiect secundar de activitate „Comercializarea cu amănuntul de produse nutritive”, cod CAEN 5227.

1. Referitor la diferența de impozit pe venit stabilită suplimentar pentru perioada 01.01.2008 – 31.12.2012, în sumă de B lei și a accesoriilor aferente în sumă totală de C lei.

1. a). În anul 2008 Î.I. X, conform evidenței contabile a realizat o pierdere fiscală în sumă de lei (venituri – lei și cheltuieli – lei).

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au considerat că agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă toate veniturile, acestea fiind foarte mici în fiecare an comparativ cu cheltuielile efectuate, contribuabilul nu justifică cheltuielile mari față de venituri, nu are alte surse de venituri, ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, art. 2, <<folosind metoda sursei și cheltuirii fondurilor>>.

Astfel, organele de inspecție fiscală, au stabilit o diferență de venit net în sumă de lei, prin majorarea veniturilor cu suma de lei și diminuarea cheltuielilor cu suma de lei, din care:

- lei, cheltuieli cu carburanții auto, nejustificate pentru obiectul de activitate desfășurat, bonurile de carburanți nu îndeplinesc condițiile legale pentru a putea să fie luate în considerare ca cheltuieli deductibile, având în vedere și faptul că carburanții au fost consumați în interes personal sau al familiei;

- lei, reprezintă 50% din cheltuielile cu piesele auto, autoturismul pentru care au fost folosite piesele, fiind de folosință mixtă;

- lei, reprezintă cheltuieli cu serviciile bancare pentru un cont deschis în nume personal și pentru Î.I. X;

- + lei, reprezintă diferența dintre chiria achitată efectiv și cea evidențiată în contabilitate.

1. b). În anul 2009 Î.I. X, conform evidenței contabile a realizat o pierdere fiscală în sumă de lei (venituri – lei și cheltuieli – lei). În urma verificării, organele de inspecție fiscală au considerat că agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă toate veniturile, acestea fiind foarte mici în fiecare an comparativ cu cheltuielile efectuate, contribuabilul nu justifică cheltuielile mari față de venituri, nu are alte surse de venituri, ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, art. 2, <<folosind metoda

sursei și cheltuirii fondurilor>>, rezultând o pierdere fiscală în sumă de lei, (venituri – lei și cheltuieli – lei).

Organele de inspecție fiscală, au stabilit o diferență de pierdere fiscală în sumă de -..... lei, prin influențarea veniturilor cu suma de – lei și diminuarea cheltuielilor cu suma de lei, din care:

- lei, cheltuieli cu carburanții auto, nejustificate pentru obiectul de activitate desfășurat, bonurile de carburanți nu îndeplinesc condițiile legale pentru a putea să fie luate în considerare ca cheltuieli deductibile, având în vedere și faptul că carburanții au fost consumați în interes personal sau al familiei;

- lei, reprezintă diferența dintre chiria achitată efectiv și cea evidențiată în contabilitate.

1. c). În anul 2010 Î.I. X, conform evidenței contabile a realizat o pierdere fiscală în sumă de lei (venituri – lei și cheltuieli – lei). În urma verificării, organele de inspecție fiscală au considerat că agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă toate veniturile, acestea fiind foarte mici în fiecare an comparativ cu cheltuielile efectuate, contribuabilul nu justifică cheltuielile mari față de venituri, nu are alte surse de venituri, ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, art. 2, <<folosind metoda sursei și cheltuirii fondurilor>>, rezultând un venit net în sumă de lei, (venituri – lei și cheltuieli – lei).

Organele de inspecție fiscală precizează că suma de lei reprezentând venit net, a compensat pierderea fiscală din anul 2009, astfel că pentru anul 2010, nu au mai calculat diferență de impozit pe venit.

În urma controlului, au constatat o diferență de venit net în sumă de lei, prin majorarea veniturilor cu suma de lei și diminuarea cheltuielilor cu suma de lei, din care:

- lei, cheltuieli cu mărfuri, fără documente justificative;
- lei, reprezintă contravaloare convorbiri telefonice efectuate în interes personal sau al familiei;

- lei, reprezintă diferența dintre chiria achitată efectiv și cea evidențiată în contabilitate.

1. d). În anul 2011 Î.I. X, conform evidenței contabile a realizat o pierdere fiscală în sumă de lei (venituri – lei și cheltuieli – lei).

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au considerat că agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă toate veniturile, acestea fiind foarte mici în fiecare an comparativ cu cheltuielile efectuate, contribuabilul nu justifică cheltuielile mari față de venituri, nu are alte surse de venituri, ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011

privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, art. 2, <<folosind metoda sursei și cheltuirii fondurilor>>.

Astfel, organele de inspecție fiscală, au stabilit o diferență de venit net în sumă de lei, (venituri – lei și cheltuieli – lei).

Organele de inspecție fiscală precizează că din suma de lei, reprezentând venit net impozabil, au compensat pierderea înregistrată în anul 2009, necompensată în anul 2010, rămânând un venit net impozabil în sumă de lei

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2011 o diferență de venit net în sumă de lei, prin majorarea veniturilor cu suma de lei și diminuarea cheltuielilor cu suma de lei, din care:

- lei, reprezintă 50% din cheltuielile cu piesele auto, autoturismul pentru care au fost folosite piesele, fiind de folosință mixtă;

- lei, reprezintă cheltuieli cu materiale de construcție utilizate pentru amenajarea spațiunii, acestea urmând a fi supuse regimului de amortizare, fiind repartizate pe următorii ani care au mai rămas din contractul de închiriere;

- lei, reprezintă 50% din cheltuielile cu convorbirile telefonice, considerate a fi în interes personal, sau al familiei;

- lei, reprezintă diferența dintre chiria achitată efectiv și cea evidențiată în contabilitate.

1. e). În anul 2012 Î.I. X, conform evidenței contabile a realizat o pierdere fiscală în sumă de lei (venituri – lei și cheltuieli – lei).

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au considerat că agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă toate veniturile, acestea fiind foarte mici în fiecare an comparativ cu cheltuielile efectuate, contribuabilul nu justifică cheltuielile mari față de venituri, nu are alte surse de venituri, ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, art. 2, <<folosind metoda sursei și cheltuirii fondurilor>>.

Organele de inspecție fiscală, au stabilit o diferență de venit net în sumă de lei, (venituri – lei și cheltuieli – lei).

În urma controlului, organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2012 o diferență de venit net în sumă de lei, prin majorarea veniturilor cu suma de lei și diminuarea cheltuielilor cu suma de lei, din care:

- lei, reprezintă 50% din cheltuielile cu piesele auto, autoturismul pentru care au fost folosite piesele, fiind de folosință mixtă;

- lei, reprezintă cheltuieli cu materiale de construcție utilizate pentru amenajarea spațiunii, acestea urmând a fi supuse regimului de amortizare, fiind repartizate pe următorii ani care au mai rămas din contractul de închiriere;

- + lei, reprezintă recalcularea cheltuielilor de amortizare;

- lei, reprezintă diferența dintre chiria achitată efectiv și cea evidențiată în contabilitate.

Pentru perioada verificată, respectiv 01.01.2008 – 31.12.2012, organele de inspecție fiscală au stabilit un venit net anual impozabil în sumă totală de lei (..... lei în anul 2008, lei în anul 2011 și lei în anul 2012), căruia îi corespunde un impozit pe venit în sumă de lei (..... lei x 16%), iar pentru neplata la termen, au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, calculate pentru perioada 10.08.2009 – 29.11.2013.

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală pentru stabilirea diferenței de impozit pe venit și a accesoriilor aferente sunt următoarele:

- art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 24 și art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 2 și art. 3 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere;
- art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Referitor la contribuția de asigurări sociale de sănătate stabilită suplimentar în sumă de M lei și accesoriile aferente în sumă totală de N lei.

Organele de inspecție fiscală precizează faptul că baza de impunere stabilite suplimentar pentru impozitul pe venit se păstrează și la calculul diferențelor referitoare la contribuția de asigurări sociale de sănătate.

Pentru diferența de venit net anual impozabil recalculat, în sumă totală de lei, din care, lei în anul 2008, lei în anul 2011 și lei în anul 2012, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de contribuție de asigurări sociale de sănătate în sumă delei (..... lei x 5,5%), iar pentru neplata la termen, au fost calculate majorări/dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă de lei, calculate pentru perioada 10.08.2009 – 29.11.2013.

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală pentru stabilirea diferenței de contribuție de asigurări de sănătate și a accesoriilor aferente sunt următoarele:

- art. 296, art. 296²¹, art. 296²² alin. (2) și art. 296²⁵ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Urmarea verificării efectuate la **Î.I. X**, reprezentată de **d-I X** Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Inspecția Fiscală, pentru aspectele constatate în urma inspecției fiscale, a formulat Plângerea penală nr. din 06.01.2014 și completările nr.din 13.11.2014, care au fost înaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, considerând că au fost încălcate prevederile art. 8 și

art. 9 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

A. Referitor la impozitul pe venit în sumă de A lei, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente impozitului pe venit în sumă de B lei, contribuția de asigurări sociale de sănătate în sumă de C lei, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate în sumă de D lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care organele de inspecție fiscală, au formulat Plângerea penală nr. din 06.01.2014, împotriva domnului X reprezentant al Î.I. X, cu privire la aspectele constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, iar pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui este înregistrat dosarul penal nr./P/2014, care se află în lucru la Inspectoratul de Poliție a Județului Vaslui, Serviciul de Investigare a Fraudelor.

În fapt, în perioada 28.10.2013 – 29.11.2013, **Î.I. X**, a fost supusă unei inspecții fiscale generale, în urma căreia s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, în baza căreia a fost emisă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, prin care au stabilit în sarcina **d-lui X**, obligații fiscale suplimentare în sumă totală de **A lei**, ce reprezintă:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- D lei - contribuția de asigurări sociale de sănătate;
- E lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției sociale de sănătate.

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că agentul economic nu a înregistrat în contabilitate toate veniturile realizate, diminuând venitul net din activități independente, respectiv venitul net anual impozabil, procedând la recalcularea acestora prin estimare, în funcție de cheltuielile efectiv plătite și având în vedere obiectul de activitate desfășurat "Activități ale cluburilor sportive".

În fiecare an din perioada verificată, contribuabilul a înregistrat și declarat la organul fiscal, pierderi fiscale foarte mari, acestea rezultând din înregistrarea de venituri foarte mici în comparație cu cheltuielile efectuate, înregistrate și declarate.

Deoarece cheltuielile au fost înregistrate pe bază de documente justificative (cheltuieli cu chiria pentru spațiu, cheltuieli cu energia electrică, apă, canal, convorbiri telefonice, materiale de construcții utilizate pentru amenajarea spațiului, etc.), organele de inspecție fiscală au tras concluzia că de fapt, agentul economic nu a înregistrat toate veniturile realizate în perioada verificată.

Organele de inspecție fiscală precizează că în timpul controlului, s-au efectuat mai multe vizite la sediul unde se desfășoară activitatea, unde s-a constatat că permanent se aflau persoane care lucrau la aparatele din dotarea sălii de sport.

Totodată, se mai menționează faptul că zilnic, de nenumărate ori, se face reclamă la un post de radio local, precum că la sala în cauză se desfășoară activități recreative de dansuri pentru copii și adulți, zumba, fitness, îngrijire corporală, masaj, fizioterapie și presopunctură.

În perioada verificată, respectiv 01.01.2008 – 31.12.2012, contribuabilul a declarat venituri brute în sumă totală de 40.434 lei și cheltuieli totale în sumă de 143.584 lei, rezultând astfel o pierdere fiscală în sumă totală de 103.150 lei.

Având în vedere că contribuabilul nu justifică cheltuielile mari față de venituri și nu are alte surse de venituri, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, art. 2, <<folosind metoda sursei și cheltuirii fondurilor>>, recalculând totodată și cheltuielile deductibile cu consumul de carburanți, cu chiria spațiului, cu convorbirile telefonice, având în vedere faptul că cheltuielile în cauză au fost efectuate atât în scop personal, cât și pentru afacere.

Urmarea verificării efectuate la Î.I. X, reprezentată de d-l X, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Inspecția Fiscală, pentru aspectele constatate în urma inspecției fiscale, a formulat Plângerea penală nr. din 06.01.2014 și completările nr.din 13.11.2014, care au fost înaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, considerând că au fost încălcate prevederile art. 8 și art. 9 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

La Plângerea penală nr. din 06.01.2014, s-au anexat Procesul verbal nr. din 06.01.2014, Raportul de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, Deciziile de impunere nr.....din 29.11.2013, Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 29.11.2013, precum și alte documente referitoare la tarifele practicate la sala de sport.

În drept, la art. 214 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă:

(1) *Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) *organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;*

b) *soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.”*

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept „*penalul ține în loc civilul*”, precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității operațiunilor efectuate.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale instituite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, contestată de **d-I X** și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă, interdependență care constă în faptul că agentul economic a înregistrat și declarat venituri foarte mici, în comparație cu activitatea desfășurată și având în vedere și cheltuielile foarte mari înregistrate și declarate, înregistrând astfel, în perioada verificată doar pierderi fiscale.

În vederea soluționării contestației formulate de **d-I X** administrator al **Î.I. X**, împotriva Deciziilor de impunere nr. din 29.11.2013, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 29.11.2013, de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, prin adresa nr. din 31.07.2014, organul de soluționare competent, a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui să comunice care este stadiul cercetărilor, urmarea Plângerii penale nr. din 06.01.2014.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Vaslui, prin adresa nr.P/2014 din 16.10.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 21.10.2014, comunică faptul că: „*plângerea pe care AJFP Vaslui a formulat-o împotriva Î.I. X face obiectul dosarului penal nr./P/2014, infracțiunea cercetată evaziune fiscală (art. 8, 9 din Legea 241/2005), dosar care se află în lucru la I.P.J. Vaslui – Serviciul de Investigare a Fraudelor.”*

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, respectiv organele de cercetare ale poliției și organele de cercetare speciale, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată, cercetări ce se efectuează cu mijloace specifice și în cursul cărora anumite acte nu pot fi emise decât cu autorizarea procurorilor.

În acest sens, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept: „*penalul ține în loc civilul*”.

Se reține că potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/2004 s-a pronunțat în sensul că: „*întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin. 2 din Codul de Procedură penală*”, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau a inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii”, menționând în cuprinsul aceleiași Decizii faptul că pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ.

Prin Decizia nr. 72/1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. (1) din Codul de Procedură Penală, potrivit cărora „*hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia*”.

Totodată, se reține că prin Decizia nr. 95/2011, Curtea Constituțională apreciază că „*în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație, este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]*”.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui Inspecția Fiscală, prin adresa nr. din 06.01.2014, au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, plângerea penală înregistrată la organul de cercetare și a format dosarul penal nr./P/2014 pentru aspectele constatate la **Î.I. X**, existând suspiciunea că aceasta nu a evidențiat în contabilitate toate veniturile realizate din activitatea desfășurată și nu a declarat corect impozitele și taxele, fapt ce a condus la diminuarea obligațiilor de plată față de bugetul general consolidat al statului, fapte ce constituie infracțiuni prevăzute la art. 8 și art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Se reține faptul că pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui este înregistrat dosarul cu nr./P/2014 care se află în curs de cercetare la

Inspectoratul de Poliție a Județului Vaslui – Serviciul de Investigare a Fraudelor.

Ca urmare, se constată faptul că organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, ținând cont de principiul de drept „**penalul ține în loc civilul**”, consacrat de art. 19 din Codul de procedură penală din 12 noiembrie 1968, republicat, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia: **“judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”**.

Totodată, în speță sunt aplicabile și prevederile pct. 10.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, unde se precizează:

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2 - 2.4.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală de **A lei** reprezentând:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- D lei - contribuția de asigurări sociale de sănătate;
- E lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției sociale de sănătate, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului

care a determinat suspendarea, în conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

B. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, are competența de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care această dispoziție nu se referă la stabilirea măsurii de diminuare a pierderii fiscale.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, organele de inspecție fiscală, având în vedere constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, au dispus în sarcina **d-lui X** următoarele măsuri:

„1.1 MĂSURA: - Contribuabilul va evidenția în contabilitate toate veniturile încasate de la clienții care frecventează sala de antrenamente, atât cei care au abonamente cât și cei care se prezintă ocazional, sau dacă mai există și alte surse.

1.2 TERMEN: - permanent – răspunde d-l X

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 205 alin. (1) alin. (3) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

[...]

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, [.....]” coroborat cu prevederile art. 206 alin. (2) din același act normativ:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Totodată, în ceea ce privește competența de soluționare, se reține că potrivit prevederilor art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în quantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații are

competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale imperative citate mai sus și întrucât măsurile stabilite în sarcina **d-lui X**, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, nu se referă la diminuarea pierderii fiscale, se reține că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, **nu are competența de soluționare a dispoziției de măsuri în cauză**, aceasta intrând în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat, în conformitate cu prevederile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente,” coroborate cu pct. 5.3. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, care prevede:

„5.3. Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art. 209 alin. (2) din Codul de procedură fiscală se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente.”

Ca urmare, pentru acest capăt de cerere, competența de soluționare revine Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui. în calitate de organ emitent al Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013.

C. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 29.11.2013, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra cauzei, în condițiile în care d-l X, nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal.

În fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 29.11.2013, întocmită în urma inspecției fiscale la contribuabilul **X**, organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru impozitul pe venit, nu s-a modificat baza de impunere în perioada 01.01.2009 – 31.12.2010.

D-I X formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 29.11.2013, fără să motiveze și să demonstreze faptul că a fost lezat în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- (4);
- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”*

La art. 109, art. 205 și art. 206 din același act normativ se prevede că:

ART. 109

“(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

ART. 205

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.”

ART. 206

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

Din coroborarea prevederilor legale prezentate mai sus, rezultă că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit sume de plată, cât și actele administrative fiscale prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile

putând fi formulate numai de cel care se consideră că a fost lezat în drepturile sale.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Se reține că **d-I X**, se află în situația de a contesta un act administrativ fiscal prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului în raport de dispozițiile art. 205 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deci nu a fost lezat în vreun interes al său.

De asemenea, contestatoarea nu a demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 29.11.2013.

D-I X, nu a avut în vedere faptul că prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 29.11.2013, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit că, pentru impozitul pe venit, nu s-a modificat baza de impunere în perioada 01.01.2009 – 31.12.2010.

Din cele prezentate se reține că, prin emiterea deciziei de nemodificare a bazei de impunere **d-I X**, nu a fost lezat în drepturile sale.

În speță, sunt aplicabile prevederile pct. 12.1. lit. d) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, care precizează că:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim.”

Drept urmare, având în vedere prevederile legale menționate mai sus, contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. 3158 din 29.11.2013, urmează să fie respinsă ca fiind lipsită de interes.

D. Referitor la suma de F lei reprezentând diferența de venit net aferentă perioadei 01.01.2013 – 30.09.2013, contestată de d-I BAHNARIU DORU – MARIAN, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestației, se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care, această sumă nu a fost stabilite în sarcina contestatorului prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.din 29.11.2013.

În fapt, prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, organele de inspecție fiscală au stabilit, pentru perioada 01.01.2008 – 31.12.2012, suma totală de **A lei** reprezentând:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- D lei - contribuția de asigurări sociale de sănătate;
- F lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției sociale de sănătate.

Prin contestația formulată contestă, pentru perioada 01.01.2013 – 30.09.2013, diferența de impozit pe venit în sumă de F lei.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 206 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal”.

Se reține faptul că obiectul contestației îl reprezintă sumele și măsurile stabilite și înscrise de organele de inspecție fiscală în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

De asemenea, la pct. 11.1. lit. c) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, care precizează că:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat.”

Având în vedere prevederile legale, precum și faptul că din Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, contestată de **d-I X**, nu rezultă că organele de inspecție fiscală au verificat și impozitul pe venit pentru perioada 01.01.2013 – 30.09.2013 și nu au stabilit diferența de venit net în sumă de **F lei**, urmează a se respinge contestația, ca fiind fără obiect.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 214 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art. 1 Suspendarea soluționării contestației formulate de **d-I X** împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 29.11.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.11.2013, de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași,

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Inspekția Fiscală, pentru suma totală de **A lei** reprezentând:

- B lei - impozit pe venit;
- C lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit;
- D lei - contribuția de asigurări sociale de sănătate;
- E lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției sociale de

sănătate, până la soluționarea laturii penale, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care societatea contestatoare sau organul fiscal va comunica organului de soluționare competent faptul că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii.

Art. 2 Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, pentru contestația formulată de **d-l X**, împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspekție fiscală nr.din 29.11.2013, urmând ca organele de inspekție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui Inspekția Fiscală, să soluționeze acest capăt de cerere în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri atacate.

Art. 3 Respingerea, ca fiind lipsită de interes, a contestației formulate de de **d-l X** împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 29.11.2013.

Art. 4 Respingerea, ca fiind fără obiect, a contestației formulate de de **d-l X**, pentru suma de F lei reprezentând diferență de venit net aferent perioadei 01.01.2013 – 30.09.2013.

Art. 5 Serviciul Administrativ și Achiziții, va comunica prezenta decizie contestatorului și Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau la Tribunalul Vaslui.

**p. DIRECTOR GENERAL,
DIRECTOR EXECUTIV COLECTARE,**

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
cons. super.